

melding fra SF, at vi er enige på det fundamentale punkt, at miljøet selvfølgelig går forud for markedskræfterne i en sag som denne her.

Derimod kan jeg ikke på samme måde henvende mig til Socialdemokratiets ordfører, for her har jeg altså klart opfattet den melding – og det var også den, som ministeren indledte med – at regeringen har den opfattelse, at man ikke kan gennemføre Enhedslistens forslag, for det vil bryde med principperne i det indre marked, og det vil, som man udtrykker det, kunne misbruges til at lave handelshindringer i de forskellige lande under henvisning til miljøet.

Her siger jeg så, at tvivlen må komme miljøet til gode. Der kan ikke blive tale om, at vi giver køb på sådan et spørgsmål som vores drikkevand. Og jeg må sige, at jeg altså opfattede indlæggene fra regeringspartierne sådan, at vi her står over for en regulær uenighed. Men det skulle da glæde mig, hvis jeg tager fejl.

Så vil jeg bare gerne høre: Hvad er det for konkrete forslag, Socialdemokratiet så agter at fremsætte til sikring af miljøgarantien?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Forbudsprocedure).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 1/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Jo mere jeg beskæftiger mig med miljøspørgsmål, jo mere bekymret bliver jeg over miljøets tilstand. Der er efterhånden så mange skadelige faktorer, der påvirker os. Det gælder bl.a. påvirkninger af østrogen, antibiotika, pesticider og andre kemiske stoffer.

Disse påvirkninger har ført til en kraftig forøgelse af kræftsygdomme, allergier, misdannelser og barnløshed. Svaret på det har været flere økonomiske ressourcer for at udvikle medicin til at helbrede disse følgesygdomme – medicin, som senere viser sig at give utilsigtede bivirkninger.

Hvorfor er det gået så galt? Har vi ikke været dygtige nok, eller skyldes det menneskets jagt efter penge og effektivitet, at vi har satset på kvantitet i stedet for kvalitet?

Vi kan som lovgivere ikke passivt se på, at denne udvikling fortsætter; det skyldes vi vore efterkommere. Jeg er overbevist om, at verden ville have set helt anderledes ud, hvis den kemiske industri videnskabeligt skulle have bevist, at dens produkter var uskadelige for mennesker og for miljøet.

Dette lovforslag giver en mere effektiv og hurtigere procedure for at stoppe nye og eksisterende bekæmpelsesmidler, hvis disse viser sig skadelige på mennesker, flora og fauna.

Forbudet kan iværksættes ved en begrundet mistanke om, at et bekæmpelsesmiddel er farligt, og det kræver ikke et videnskabeligt bevis. Det er helt i pagt med forsigtighedsprincippet i Riodeklarationen af 1992, hvor det slås fast, at begrundet mistanke altid skal komme miljøet til gode.

I lovforslaget skal man specielt hæfte sig ved, at de eksterne eksperter, der bliver spurgt, nu kun skal udtale sig om Miljøstyrelsens faglige behandling af sagens oplysninger. Hverken de involverede firmaer eller Miljøstyrelsen kan stille spørgsmål til eksperterne, efter at grundvurderingen med tillæg er fremsendt. Netop dette punkt vil forhindre en unødigt forhaling af sagsbehandlingen.

Det er også vigtigt, at det er de eksterne eksperters udtalelser, der vil blive lagt vægt på i indstillingen til ministeren, som træffer afgørelsen efter orientering af Miljø- og Planlægningsudvalget.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget.